

El paper de les dones en relació al Jesús de l'Evangelí

Mt 1,1-16

Genealogia de Jesús, el Messies, fill de David, fill d'Abraham.

² Abraham va ser el pare d'Isaac; Isaac, de Jacob; Jacob, de Judà i els seus germans;

³ Judà va ser el pare de Fares i Zara, nascuts de Tamar; Fares va ser el pare d'Hesron; Hesron, d'Aram; ⁴ Aram, d'Amminadab; Amminadab, de Naasson; Naasson, de Salmon;

⁵ Salmon va ser el pare de Booz, nascut de Rahab; Booz va ser el pare d'Obed, nascut de Rut; Obed va ser el pare de Jessè; ⁶ Jessè va ser el pare de David, el rei. David va ser el pare de Salomó, nascut de la muller d'Uries;

⁷ Salomó va ser el pare de Roboam; Roboam, d'Abies; Abies, d'Asà;

⁸ Asà, de Josafat; Josafat, de Joram; Joram, d'Ozies;

⁹ Ozies, de Jotam; Jotam, d'Acas; Acas, d'Ezequies;

¹⁰ Ezequies, de Manassès; Manassès, d'Amon; Amon, de Josies;

¹¹ Josies va ser el pare de Jeconies i els seus germans. En aquell temps hi hagué la deportació a Babilònia.

¹² Després de la deportació de Babilònia, Jeconies va ser el pare de Salatiel; Salatiel, de Zorobabel;

¹³ Zorobabel, d'Abihud; Abihud, d'Eliaquim; Eliaquim, d'Azor;

¹⁴ Azor, de Sadoc; Sadoc, d'Aquim; Aquim, d'Eliüd;

¹⁵ Eliüd, d'Eleazar; Eleazar, de Matan; Matan, de Jacob, ¹⁶ i Jacob va ser el pare de Josep, l'espòs de Maria, de la qual nasqué Jesús, l'anomenat Messies.

Mt 8,14-15

Jesús va arribar a casa de Pere i trobà que la sogra d'aquest era al llit amb febre.

15 Llavors li tocà la mà, i la febre va deixar-la. Ella es va aixecar i es posà a servir-lo.

Mc 5,25-34

Hi havia una dona que patia d'hemorràgies des de feia dotze anys.

26 Haviasofert molt en mans de metges i s'havia gastat tot el que tenia, però no havia obtingut cap millora, sinó que anava de mal en pitjor.

27 Aquesta dona, que havia sentit parlar de Jesús, se li va acostar per darrere enmig de la gent i li tocà el mantell,

28 perquè pensava: «Només que li pugui tocar la roba, ja em curaré.»

29 Immediatament va deixar de perdre sang i sentí dintre d'ella que estava guarida del mal que la turmentava.

30 Jesús s'adonà a l'instant de la força que havia sortit d'ell i es girà per preguntar a la gent: «Qui m'ha tocat la roba?»

31 Els seus deixebles li contestaren: «¿Veus que la gent t'empeny per tot arreu i encara preguntes qui t'ha tocat?»

32 Però Jesús anava mirant al seu voltant per veure la qui ho havia fet.

33 Llavors aquella dona, que sabia prou bé que li havia passat, tremolant de por es prosternà davant d'ell i li va explicar tota la veritat.

34 Jesús li digué: «Filla, la teva fe t'ha salvat. Vés-te'n en pau i queda guarida del mal que et turmentava.»

Mc 7,24-30

Jesús se'n va anar d'allí i arribà al territori de Tir. Va entrar en una casa i no volia que ningú ho sabés, però no pogué passar desaperçut.

25 De seguida va sentir parlar d'ell una dona que tenia una filla posseïda d'un esperit maligne, i vingué a prosternar-se als seus peus.

26 La dona, que era pagana, sirofenícia d'origen, pregava a Jesús que tragués de la seva filla el dimoni.

27 Ell li va dir: «Deixa que primer s'alimentin els fills. No està bé de prendre el pa dels fills i tirar-lo als gossets.»

28 Ella li respon: «Senyor, també els gossets, sota la taula, mengen les engrunes que els fills deixen caure.»

29 Llavors Jesús li digué: «Ja que has respost així, vés, que el dimoni ja ha sortit de la teva filla.»

30 Ella se'n va anar a casa seva i trobà la nena estirada al llit. El dimoni l'havia deixada.

Lc 7,36-50

Un fariseu va invitar Jesús a menjar amb ell. Jesús entrà a casa del fariseu i es posà a taula.

37 Hi havia al poble una dona que era una pecadora. Quan va saber que Jesús era a taula a casa del fariseu, hi anà amb una ampolleta d'alabastre plena de perfum

38 i es quedà plorant als peus de Jesús, darrere d'ell. Li mullava els peus amb les llàgrimes, els hi eixugava amb els cabells, els hi besava i els hi ungia amb perfum.

39 El fariseu que havia convidat Jesús, en veure això, pensà: «Si aquest fos profeta, sabria qui és aquesta dona que el toca i quina mena de vida porta: és una pecadora.»

40 Jesús li digué: «Simó, t'haig de dir una cosa.» Ell li respongué: «Digues, mestre.»

41 «Dos homes de vidinners a un prestador: l'un li devia cinc-cents denaris, i l'altre, cinquanta.

42 Com que no tenien res per a pagar, els va perdonar el deute a tots dos. Quind'ells et sembla que l'estimarà més?»

43 Simó li contestà: «Suposo que aquell a qui ha perdonat el deute més gran.» Jesús li diu: «Has respost correctament.»

44 Llavors es girà cap a la dona i digué a Simó: «Veus aquesta dona? Quan he entrat a casa teva, tu no m'has donat aigua per a rentar-me els peus; ella, en canvi, me'ls ha rentat amb les llàgrimes i me'ls ha eixugat amb els cabells.

45 Tu no m'has rebut amb un bes; ella, en canvi, d'ençà que he entrat, no ha parat de besar-me els peus.

46 Tu no m'has ungut el cap amb oli; ella, en canvi, m'ha ungut els peus amb perfum.

47 Així, doncs, t'asseguro que els seus molts pecats li han estat perdonats: per això ella estima molt. Aquell a qui poc és perdonat, estima poc.»

48 Després digué a la dona: «Els teus pecats et són perdonats.»

49 Els qui eren a taula amb ell començaren a pensar: «Qui és aquest que fins i tot perdona pecats?»

50 Jesús digué encara a la dona: «La teva fet'ha salvat. Vés-te'n en pau.»

Lc 10,38-42

Mentre feien camí, Jesús va entrar en un poble, i l'acollí una dona que es deia Marta.

39 Una germana d'ella, que es deia Maria, es va asseure als peus del Senyor i escoltava la seva paraula.

40 Marta, que estava molt atreta fegada per poder-lo obsequiar, s'hi va atansar i digué:

«Senyor, ¿no et fa res que la meua germana m'hagi deixat tota sola a fer la feina?

Digues-li que em vingui a ajudar.»

41 El Senyor li va respondre: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses,

42 quan només n'hi ha una de necessària. Maria ha escollit la millor part, i no li serà pas presa.»

Mc 14,3-9

Jesús es trobava a Betània, a casa de Simó el Lepros. Mentre era a taula, vingué una dona que duia una ampolleta d'alabastre plena d'un perfum de nard autèntic i molt costós. La dona trencà l'ampolleta i buidà el perfum sobre el cap de Jesús.

4 Alguns comentaven indignats: «De què serveix llençar així aquest perfum?

5 S'hauria pogut vendre per més de tres-cents denaris i donar els diners als pobres.» I la censuraven.

6 Però Jesús digué: «Deixeu-la! Per què la molesteu? Ha fet amb mi una bona acció.

7 De pobres, en teniu sempre amb vosaltres, i els podreu fer el bé sempre que voldreu; en canvi, a mi no sempre em tindreu.

8 Aquesta dona ha fet el que podia fer: s'ha anticipat a ungir el meu cos preparant-lo per a la sepultura. 9 Us asseguro que, quan l'evangelisera anunciat per tot el món, també recordaran aquesta dona i diran això que ha fet.»

Mt 28,1-10

Passat el dissabte, quan clarejava el diumenge, Maria Magdalena i l'altra Maria anaren a visitar el sepulcre.

2 Tot d'una hi hagué un gran terratrèmol: un àngel del Senyor va baixar del cel, féu rodolar la pedra i s'hivà a seure al damunt.

3 Resplendí com un llamp, i el seu vestit era blanc com la neu.

4 De por d'ell, els guardes es posaren a tremolar i van quedar com morts.

5 L'àngel digué a les dones: «No tingueu por, vosaltres. Sé que busqueu Jesús, el crucificat.

6 No és aquí: ha ressuscitat, tal com va dir. Veniu, mireu el lloc on havia estat posat.

7 Aneu de seguida a dir als seus deixebles: "Ha ressuscitat d'entre els morts, i ara va davant vostre a Galilea. Allà el veureu." Aquest és el missatge que us havia de donar.»

8 Immediatament elles, amb por, però amb una gran alegria, se'n anaren del sepulcre i van córrer a anunciar-ho als deixebles.

9 Però tot d'una Jesús els va sortir al pas i les va saludar. Elles se li acostaren, se li abraçaren als peus i el van adorar.

10 Jesús els digué: «No tingueu por. Aneu a anunciar als meus germans que vagin a Galilea. Allà em veuran.»